

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

XX. De incestis conjunctionibus, & de eo qui filiolarum suarum vel matrem
duxerit uxorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

De incestis conjunctionibus, & de eo qui filiolarum suam vel matrem duxerit uxorem.

CAP. XX.

- Pœnit. Rhab. C. 2. De incestis autem conjunctionibus in Concilio Agathensi cap. LXI. ita scriptum est:
- Regino lib. 2. c. 185. » Incestis conjugis nihil prorsus veniæ reservamus, nisi cum adulterium separatione sanaverint. Incestos verò nullo conjugij nomine censendos, quos etiam designare funestum est, hos esse censemus. Si quis relictam fratris, quæ penè priùs soror extiterat, carnali conjunctione violaverit. Si quis fratris germanam uxorem acceperit, si quis novercam duxerit, si quis consobrinæ se suæ sociaverit. Quod ita præsentis tempore prohibemus, ut ea quæ sunt ante nos constituta non dissolvamus. Si quis relictæ vel filiæ avunculi miscetur, aut patris filiæ vel privignæ suæ concubitu polluitur. Sanè quibus conjunctio illicita interdicitur, habebunt ineundi melioris conjugij libertatem.
- Pœnit. Rhab. ibid. Item de iisdem in Concilij Aurelianensis cap. xiv. scriptum est: Ne frater super totum defuncti fratris ascendat, ne quisquam, amissa uxore, forori audeat se sociare. Quod si fecerit, ab ecclesiastica districtione feriat.
- Pœnit. Rhab. ibid. Item de iisdem in Concilio Ilerdensi cap. iv. Qui se incesti pollutione commaculant, placuit, quousque in ipso detestando & illicito carnis contubernio perseverant, usque ad Missam tantùm catechumenorum in Ecclesia permittantur; cum quibus etiam nec cibum

sumere ulli Christianorum, sicut Apostolus
 jussit, oportet.

Item de his in Ancyrano Concilio cap. xxiv. Pœnit. Rhab. ibid. Regino ibid. c. 192.
 Quidam sponsam habens, sororem ejus vio-
 lavit, & gravidam reddidit; postmodum des-
 ponsatam sibi duxit uxorem. Illa verò quæ
 corrupta est, laqueo se peremit. Omnes qui
 ejusmodi fuerunt conscij, decem annos in pœ-
 nitentiam redigantur secundum canones con-
 stitutos.

In decretis Siricij Papæ c. i v. Omnimodis
 prohibemus ne quis sponsam alterius ducat
 uxorem: quia illa benedictio quam nupturæ
 sacerdos imponit, apud fideles cujusdam sacri-
 legij instar est si ulla transgressione violetur.

Desponsatas puellas, & post ab aliis raptas,
 placuit erui, & eis reddi quibus antè fuerant
 desponsatæ, etiam si eis à raptoribus vis illa
 constiterit.

De his quæ duobus fratribus nupserint, vel
 qui duas sorores uxores acceperint, in Neocæ-
 sarensis Concilij cap. I I. ita dictum est: Mu-
 lier si duobus fratribus nupserit, abjiciatur us-
 que ad mortem. Veruntamen in exitu propter
 misericordiam, si promiserit quòd facta inco-
 lumis, hujus conjunctionis vincula dissolvat,
 fructum pœnitentiæ consequatur. Quòd si de-
 fecerit vir aut mulier in talibus nuptiis, diffi-
 lis erit pœnitentia in vita permanenti.

Item de his qui duabus sororibus copulan-
 tur in Elibertino Concilio cap. L X I. ita scrip-
 tum est: Si quis post obitum uxoris suæ foro-
 rem ejus duxerit uxorem, & ipsa fuerit fidelis,
 quinquennium à communione placuit absti-

» nere, nisi fortè velociùs dari pacem necessitas
» coëgerit infirmitatis.

Pœnit. Rhab.
ibid.

Collectio
Martini
Bracar. c.
79.

Item de muliere quæ duos fratres sumit in
conjugio in canonibus Martini Episcopi sic
» scriptum est: Si qua mulier duos fratres, aut
» si quis duas sorores duxerit, à communione ab-
» jiciantur usque ad mortem. In morte eis com-
» munitio propter misericordiam detur. Si verò
» supervixerint cõmunionem accepta, & dein-
» firmitate convaluerint, agant plenam pœni-
» tentiam tempore constituto.

Canon. A-
postolor. c.
19.

Pœnit. Rhab.
ibid.

Regino lib. 1.
c. 196.

» Qui duas in conjugium sorores acceperit,
» vel filiam fratris, Clericus esse non poterit.

De eo verò quod interrogasti, si ille qui fi-
liolam suam, quam de sacro fonte baptisma-
tis suscepit, & de eo qui concubuit cum com-
matre sua spiritali, & de illo qui filium suum
baptizavit, & cujus uxor eum de fonte susce-
pit, si postea in tali copulatione permanere
possent, omnino illicitum esse judicamus.
Nam in Concilio Mogontensi cap. LV. de ta-
» libus scriptum est: Nullus proprium filium aut
» filiam à fonte baptismatis suscipiat, nec filio-
» lam nec commatrem suam suscipiat uxorem,
» nec illam cujus filium aut filiam ad confirma-
» tionem duxerit. Ubi autem factum fuerit, se-
» parentur.

Regino lib.
2. c. 197.

» Item in synodo Mogontensi cap. LVI. Si
» quisquam viduam uxorem duxerit, & postea
» cum filiastra sua fornicatus fuerit, seu duabus
» sororibus nupsit, aut si qua duobus fratribus
» nupsit, seu cum patre & filio, tales copula-
» tiones anathematizari & disjungi præcipimus,
» nec unquam ampliùs conjugio copulari, sed

sub magna districtione fieri.

Quam detestabile & quam execrabile scelus sit unicuique Christiano filiolum suam sibi ad libidinem jungi testatur sanctus Gregorius Papa in dialogis suis; ubi refert quendam hominem constuprasse filiolum suam, & tribus diebus reservatum esse ad satisfactionem pœnitendi. Sed ille miser, sperans peccatum suum aut latere Deum aut oblivioni misericorditer datum, neglexit pœnitentiam agere. Sed non longè post miserabili morte correptus expiravit, ita ut sepulchrum ejus igne consumeretur. In hoc opere apparuit ineffabilis Dei clementia, quæ ipsum hominem reservare voluit ad indulgentiam, si ille non tardaret converti.

Regino lib. 2.
c. 198.

Item in synodo Mogontiensi de incestis conjugis scriptum est: Si quis fornicatus fuerit cum duabus sororibus, vel cum noverca sua, vel cum sorore sua, vel cum amita sua, vel cum commatre sua, vel cum filiola sua, quam de fonte baptismatis suscepit, vel ante Episcopum ad confirmationem tenuit, vel si qua mulier simili modo fornicata fuerit, abstineat se ab ingressione domus Dei uno anno; & eodem anno, nisi festis diebus & præcipuis, solummodo pane & aqua & sale utatur, arma pugnatoria non ferat, osculum nulli præbeat, sacrificium, nisi pro viatico, minimè sumat; sex deinde annis ingrediatur domum Dei; sed carnibus & vino ac sicera minimè utatur, nisi festis præcipuisque diebus. De armis verò vel osculo sive sacrificio sicut supra dictum est faciat. Postea verò duobus annis, quando

Regino lib.
2. c. 199.